

Nr. 3. - 2. årgang

Organ for Idrettsklubben Start

Oktober 1948

En takk etter danskebesøket.

Junioravdelingens styre vil ved dette rette en takk til alle som på en eller annen måte var behjelpelig under Hjørring IF's besøk i sommer. En særlig takk til dem som stilte rom til disposisjon for de danske gutten og deres ledere og tok dem i pensjon i en hel uke, til dem som lånte ut motorbåtene og ellers gjorde oss tjenester. Det siste gjelder i spesiell grad formannen i dameavdelingen, Eva Hansen, som til enhver tid stilte seg villig og ga hjelp hvor hjelp trengtes.

For junioravdelingens styre:
Finn Hanssen.

Og så gir vi ordet til en av de danske lederne, A. Bangsø, som tolket danskernes takk under den tilstelning som ble holdt i Håndverkerforeningen siste kveld her i Kristiansand. Bangsø hadde dessverre ikke anledning til å være til stede, da han måtte reise hjem etter bare en halv ukes opphold, men de skrevne ord han etterlot seg, ble lest opp, og et avsnitt lød som følger:

«Jeg vil sige Jeg Tak for den Gæstfrihed og Hjærtevarme vi har mødt i Norge, og takke vore kære Værter for alt godt imod os. Vi ved at I har ydet alt I formaar for at vi skulde befinde os vel, og det er lykkes over al Maade. Vi kan ikke finde et Ord, der kan dække det vi gerne vil udtrykke, da Ordet TAK er for lidt. Men jeg vil haabe at vi en Gang kan faa Lejlighed til at yde Gengæld».

Sport er noe man aldri blir ferdig med.

Og fotball er det morsomste av alt, sier Starts gamle, gode senterhalf, fri-idrettsmann og skihopper Rolf Stumpf som går på hendene like lett som en unggutt den dag i dag.

— Nei, jeg føler meg ikke riktig i form, sa Rolf Stumpf, men som en kontrast til det han nettopp hadde sagt, føk 54-åringen opp på hendene og spaserte bortover golvet i garderoben på Idrettsplassen. Det var like før den likefremt historiske dysten mellom Starts 50 års lag og det noe yngre oldboyslag mellom 40 og 50 i sommer. Og de som så ham under kampen, vil underskrive at det så ikke ut som om han manglet noe. Han gikk på

med en glød som i gamle dager da han var Starts fryktede senterhalf som var uhyre vanskelig å forserer, selv om farten naturligvis var satt noen streker ned nå. Han løp der som et strålende eksempel på hvordan idrett og sport kan holde en mann i form. Dette med å gå på hendene er noe han driver med daglig. Det er et ledd i hans treningsprogram. Yngre og atskillig lettere folk kan misunne ham hans ferdighet her.

Stumpf er en av de gode støttene i Start, og han var ikke bare fotballspiller. I den utmerkede fri-idrettsavdelingen hvis selvskrevne idrettskaptein han var de to siste årene den «levet», var han en av spissene med resultater som den gang må betegnes som bra. Man skal huske på at forholdene på den gamle Startmarka på Gimlemoen var alt annet enn bra. Her løp han 100 m. på 11,7, hoppet 12,86 i tresteg, kastet diskos'en 38 m. og kula ca. 12 m. Og ellers puslet han med alle de andre øvelsene man den gang drev. Selv om han var en ivrig Starter, forstod han at det ville være til gagn for fri-idretten om man fikk startet en klubb som utelukkende hadde det på programmet.

(Forts. side 7.)

Småspillet Starts styrke?

A-lagets sesong jevnere i år enn i fjor.

Det er enda et stykke igjen før årets fotballsesong er en saga blott, men allerede nå kan en skimte en jevnere sesong enn fjorårets. Bedre skulle den også kunne bli så sant det ikke mot ventet kommer et altfor sterk tilbakefall i de gjenstående kamper, og det skulle det ikke være noen grunn til å vente. Noen dårlige kamper har A-laget, som det her siktes til, levert, men det gjelder de fleste klubblag og må alltid tas med i beregningen. En har, alt tatt i betraktning, inntrykk av at de fleste spillerne har fortsatt og forsert framover fra det trin de stoppet på i fjor. En del tall vil best illustrere at sesongen ikke har vært så rent dårlig som noen vil ha det til. A-laget har spilt 16 kamper (innen 1. september), vunnet 7, spilt uavgjort i 4 og tapt 5. Målaveragen balanserer med 18—17. Det siste skulle tyde på at det å lage mål ikke nettopp er våre løperes sterkeste side, men det har de jo til felles med de fleste løperrekker. Noen av grunnene til at seson-

gen sannsynligvis kommer til å vise bedre status enn den forrige, ligger kanskje i at spillerne har gått mer målbevisst inn for treningen, at denne har vært riktige drevet og lagt an, at en har vært heldigere med skader og der ved sloppet å bruke så mange spillere som i fjor. Hittil er visstnok bare 18 benyttet, mens tallet for fjoråret var 30. Det har igjen vist seg at småspillet er lagets styrke. Når guttene har fått dette til å gli, har de levert det beste spill noen Kristiansandslag har prestert i år. Særlig tenkes her på kampen mot Ørn, Horten.

Om de enkelte spillere er å si at vi synes Kjell Torjesen har vist størst fremgang og er blitt en sikker back, at Einar Flaatten for all del må bibeholdes på backplassen og at Birger Syvertsen fra neste sesong må komme med helt fra våren av. Han begynte treningen lovlig sent i år i forhold til de andre.

Og så lykke til videre, karer!

(Ovenstående er skrevet 2. september.)

Til medlemmene.

Det forplikter å være medlem av klubben. Det er det visst ikke alle som skjønner. Til Starts orienteringsløp 29. august var det ikke mulig å få postmannskap. Riktignok var alt i orden så sent som kl. 9 lørdag, men i løpet av samme formiddag fikk vi ikke mindre enn 6 forfall. Vi klarte likevel til slutt å få folk nok, men det var så vidt det gikk. Neste gang noen spør om du vil sitte post, så tenk på det arbeid som det er å arrangere et slikt løp, og vær mer villig til å ofre den søndagen på oss. Eller aller helst: Meld deg selv til tjeneste, så slipper vi å gå tiggergangen mellom våre medlemmer.

OTUV.

Så fester vi litt.

Den må stå tidlig opp som skal finne Einar «Bjønner» uvirksom — unntatt når han slår i hjel dagen på sin stamkafé i Markens da. Han pusler med mangt og meget og stiller bl. a. med medlemsmøter og fester og slikt i Start.

Og for tiden er han travelt opp-tatt med å forberede en større årsfest.

— Hvor og når?

— I en festlig smykket sal i Arbeiderforeningen 30. oktober. — Suppe, stek, dessert, kaffe og kaker, god underholdning, flott musikk, dans. Høres det ikke lovende ut?

— Er prisen like lovende?

— 25 kr. parete. Vi håper kalasetts kostende bærer seg med det. Kalkulerer med 350 stykker til bords. Arrangerer aldri for mindre.

Spesielt håper vi at old boys troppe opp.

— Antrekk?

— Mørk dress for herrene og antakelig new look helt til golvet for det smukke kjønn. Jeg må foreta avstemning blant dem først. Foreløpig står stillingen 17—17.

Men hyggelig skal det bli. Skriv opp det.

Boikottes Skau-Skau-løpet?

I forrige nummer av «Starteren» skrev Arnfinn Syvertsen bl. a. om dette løpet: «Noe som forbauser meg i høy grad er ryktene om at Start vil boikotte skogsløpene. — Hvorfor? Er ikke skogsløp en bra sport?

Hvor disse ryktene kommer fra kan ikke jeg svare på. Men en ting er sikkert, nemlig den at OTUV ikke har tenkt å boikotte Skau-Skau-løpet. Deltakelsen i de senere års skogsløp viser dog klart at denne løpsgren er på kraftig retur, og det er vel fare for at den dør bort av seg selv. Men så lenge det er noen som vil starte i Skau-Skau-løpet, må Start arrangere det og gjøre alt for at løpet skal beholde sin popularitet blant ungdommen. En ting som hindrer oss i å få et helt førsteklasses arrangement, er mangel på Skau-Skau-merket. (Det kan p. g. a. sølvmerket ikke skaffes i dag.) — Dette gjør selvfølgelig sitt til at vi ikke får så stor deltakelse som vi ønsker. Vi lærte i fjor at det ikke går an å arrangere 2 store løp på en dag, og det skal ikke gjenta seg. Syvertsen spør om ikke skogsløp er en fin sport. Til det er å svare at det er forskjellige meninger om de forskjellige sportsgrener, også om skogsløp.

Så sant det står i vår makt, vil Skau-Skau-løpet også bli arrangert i høst. Så gå bare i trening, Arnfinn. Få andre med deg, og reklamér for løpet både i år og for fremtiden, så er Skau-Skau-løpet sikret for lange tider fremover.

For orienteringsutvalget:

Søren Kaaland,
oppmann.

Plass på junior-spillerne.

Noe av det mest gledelige med Start i år er det utmerkede juniorlaget. Ledelsen fortjener honnør for den måten det er drevet på. Vi har spillere der som hvis man behandler dem pent, kan bli et bra innslag på A-laget om noen år.

Men nettopp her er vi ved et ømtålelig punkt. Uttakingskomiteen for A-laget har nemlig et par ganger nyttet juniorspillere på bestelaget.

Det skal man være meget forsiktig med. Ja, vi mener at det var en uklok handling.

I de retningslinjer Fotballforbundet har trukket opp, heter det at man ikke skal ta slike spillere opp for tidlig. Treneren Ragnar Pedersen som var i Kristiansand i sommer, poengterte også sterkt flere ganger dette og fremhevet at det gjelder å få dannet en stamme som man kan ta vare på og føre fram samlet.

Og her har UK syndet sterkt i år. Vi er klar over at både Hroar Isachsen og Rolf Tofte spiller like god fotball som en del av de som er på A-laget. Og allikevel burde de ikke vært tatt opp ennå. Begge er så unge at de fremdeles spiller på guttelaget. Man skulle ha ventet et par år og så tatt opp samlet disse to og de andre opplagte A-lagsevnene, målmannen Arne Tofte, backen Gunvaldsen, senterbacken Svein Pedersen og løperen Rolf Lie, sistnevnte kanskje den største fotballbegavelsen av dem alle. Det er av overmåte stor betydning at spillere som har vært sammen på gutte- og juniorlag, kan gå sammen inn på A-laget. Freidig-laget av i år er et typisk eksempl på så måte. Her har

man 6—7 av de som spilte på gutte- eller juniorlaget like før krigen, på A-laget, og det er ikke tvil om at det er nettopp det som har gjort laget så slagkraftig, at det tok seriemesterskapet i år.

Starts A-lag består av så unge spillere at det ikke hadde gjort noe om man hadde ventet. Slike karer som Tofte og Isachsen kan i de harde divisjonskampene lett bli ødelagt, ikke bare fysisk, men det som er enda verre: psykisk.

Vi håper inderlig at UK forstår dette og lar guttene vente. Det vil klubben stå seg best på, for man skal ikke ensidig se på resultatet i en enkelt kamp, men på fremtiden.

Isachsen og Tofte er tatt ut til guttekretsaget mot Aust-Agder 17. oktober. Samme dag skal Start spille 1. divisjonskamp mot Mandalskameratene i Mandal. Nå må ikke UK ta dem bort fra guttekretsaget og plasere dem på A-laget en gang til. For det må ikke glemmes at de er guttespillere.

Vi presenterer

Erik Halseide,

vinneren av 25-mannskonkurransen over disse linjer. Ved en lapsus var hans navn falt ut, da vi brakte resultatlisten, og i overenstemmelse med regelen «bedre sent enn aldri», velger vi å rette feilen denne gang. Her har han kamuflert seg med solbriller mediterende over

Hvordan junioravdelingen kan finansiere seg selv.

En idé som bør virkeliggjøres også i Start.

Hjørring IF har gratis overlatt Starts junioravdeling en idé som vi synes er så god at den bør settes ut i livet snarest råd er, i alle fall fra neste sesong. De har gått i gang med noe de kaller målaksjebrev. Medlemmene kan tegne seg for et visst beløp som for hvert mål junioravdelingens spillere over et visst tidspunkt eller for hele sesongen. Det er valgfritt, likesom den som tegner aksjebrevet, kan tegne seg for bare ett av lagene, f. eks. bare guttelaget. Beløpets størrelse bestemmer aksjeteqneren på forhånd selv. Beløpet innkreves enten hver uke, eller ved sesongens slutt. Har f. eks. en mann tegnet seg for 10 kamper som guttelaget spiller, og er villig til å betale 5 øre for hvert mål guttene lager, og det viser seg at laget scorer 12 mål i disse kampene, da blir det altså 60 øre å betale for vedkommende — et ikke avskrekkende beløp.

Det beløp en får inn på denne måten, kan gå inn i et fond som skal anvendes til reiser og turer for junioravdelingen.

Hjørring IF's junioravdeling klarte i forrige sesong å få inn 1700 kr. på denne måten, penger som kom vel med. En skal ikke stille for høyt, men med det høye medlemstall Start har i dag, skulle en kunne gjøre regning med å komme opp i et ganske pent beløp hos oss også. Det ville være en absolutt fordel om så kunne skje, da junioravdelingen på denne måten rett og slett ville finansiere seg selv og dermed ikke behøvde å belaste hovedkassen i den utstrekning tilfellet er i dag.

livets mangehånde gjenvordighet, mens han nytter en pipe tobakk. Brillene til tross, fysiognomiet røper mannen.

Vår forsinkede gratulasjon med ønsket om at du vender sterkere tilbake i løypa neste sesong, Erik!

50 års laget som spilte på Idrettsplassen i juni i år mot et yngre oldboyslag. Det er bare kjente spillere fra gamle dager, og de viste at de hadde fotball i beina ennå. I forreste rekke fra venstre: Georg Davidsen, Drivdal og Odd Andersen. Bakerste rekke: Reinholdt Samuelsen, Trygve Berthelsen, Einar Torjesen, Rolf Stumpf, Jørg Hagen, Ingemann Topstad, Magnus Torjesen og Th. Aanensen

Barndomsminner fra Idrettsplassen

Eller: Da jeg scoret fra tribunen.

Har du noensinne sittet på tribunen og kjent den pirrende følelsen i kroppen når Start har oppløp. Nervene står på høykant og hver muskel er spent som en stålfjær. Eller når løperrekka går igjennom motstandernes forsvar, og du reiser deg opp og skriker av lungers fullt kraft: Heia Start! Du er i ekstase som en tiur på «leiken». Du hører ingen ting, ser ikke dine motstanderes publikum som sitter og betrakter deg. Blikket er bare festet på en ting: Ballen. Og skulle den så passere mellom stengene og havne i nettet, ja da kommer utløsningen, etterfulgt av den behagelige tilfredse følelsen som kulminerer i en herlig avslappelse.

Det var i min «ungdoms skjønneste vår» det hendte, i den tid da dunane begynte så smått å spire på hakespissen.

Jeg hadde som liten gutt vent meg til en stygg uvane, nemlig å plystre. Ikke sånn alminnelig «sel-skapsplystring», men noen skjærende hvin som sikkert alle har

hørt av gutter i slyngelalderen. En lyd som setter den skarpeste fløyte helt i skyggen.

Det var flåtebesøk i byen, H.M.S. Navy, som etter sigende skulle ha et uovervinnelig fotballag.

Start fikk i stand kamp, og jeg var som 100 prosents Starter naturligvis en av de ivrigste tilskuerne. Der var spenning på tribunen. Etter en stunds forløp var stillingen 1—1. Det så ut som om engelskmennene hadde taket på våre gutter, — men så kom det — oppløpet — det skjebnesvangre, det for meg så minnerike.

Sverre Andersen får ballen. Det koker som i en hekseryte fra publikum. Der dribler han en av halfene, stormer fram mot mål med ballen under kontroll. Jubelen er faretruende. Selv kommer jeg i ekstase, jeg reiser meg opp og slår begge knyttnevene i skuldrene på mannen som sitter på benken foran meg. Helt ubevisst former jeg tunga til mellom tennene og setter i et skjærende hvin.

I samme øyeblikk stopper de en-

 Knut Lie &
Byens Stabbur
TELEFON 2234 **KRISTIANSAND S.**
VIE A VIS HORSES RANG
FETEVARERFORRETNING
- SALATER -

SKINNSKO OG SPORTSSKO
for voksne og barn

· Utlevering av Fotball-tippekuponger

Rundsiden
SKOTØYFORRETNING
Telefon 3788

Bergkvist & Co.

Kr. 4des gt. 26 a
Telefon 3163

Godt utvalg i glass og stentøy

AAGE ABRAHAMSEN
GULLSMED

Henrik Wergelandsgt. 11
KRISTIANSAND

Bergstols
DROGERI &
PARFYMERI

Spesialforretning
i Toalettartikler TELEFON 2500

gelske backene som tror det er dommeren som fløyta, mens Sverre fortsetter og sender ballen i «noda». Målmannen som forresten også har hørt fløyta, gjør et forgjeves forsøk på å redde.

Då går fløyta, den kan så vidt høres gjennom orkanen. Spillerne
(Forts. side 8)

Og alle var vi enige om - - -

Fra den gang Starts juniors gjorde eplehagene i Oslo utrygge og vitsemakeren Hansen nær forledet sjåføren til å kjøre i grøfta.

En av deltakerne på junioravdelingens Oslostur, gir her en beretning fra avreisen og til guttene var vel hjemme igjen.

En ørtidlig fredags morgen sist i juli kom noen trette etternølere fra Grim med Hansen i spissende drassende til Biblioteket der avreisen med bussen skulle finne sted. I alt var tyve gutter stuvet inn i bilen, pluss to andre som bare skulle være med inn til Oslo, og ikke å forglemme forloveden til sjåføren, en «förtjusande flicka» som leder Roksvold viste stor oppmerksomhet til tross for gifteringen på fingeren. Karsten og Solo hadde ikke latt seg skremme av det ublide klokkeslett, men var møtt fram for å se sine håpefulle vel av gårde. Tradisjonen tro møtte Karsten med melkespann — denne gang tok den 50 l.

På turen inn til Oslo var som rimelig kan være, humøret på topp, og mandolinen til Isaksen var hele tiden i bruk. Fidjeland avslørte fremragende sangerbegavelse, og hans entonige fremføring av «Give me five minuts more» vakte enorm begeistring.

Etter ankomsten til Oslo, så vi landskampen i fotball mellom USA og Norge, og da de fleste aldri hadde sett en landskamp før, ble dette en ren opplevelse. Om kvelden tok vi Undergrunnsbanen til Ullevål, hvor et par søte Eva-døtre viste vei til en teltplass. Imidlertid hadde vi glemt brødet og melka igjen i bilen, men til all lykke fantes en rekke eplehager i nærheten.

Ved middagstider neste dag gikk turen videre til Skien. Kampen mot Storms juniorlag skulle spilles kl. 18 (6), og bare 5 min. før den avtalte tid arriverte vi til Storms stadion. Vi var derfor temmelig støle da vi entret banen. Storm vant da også 4—2 etter at vi hadde ledet 2—1 til midt i 2. omgang.

Det som hendte i Skien samme

kveld, egner seg ikke til gjengivelse i disse spalter. Dog skal sies at guttene var inne til kl. 0.30.

Grimstad var det neste mål på ferden, og her spilte guttelaget kamp mot Jerv og vant 10—1. Det hele artet seg som den rene vannpolo og regnet høljet ned. Etter kampen gikk vi med Roksvold i spissen til stormoffensiv mot byens svake kjønn, men heldigvis måtte en snart begi seg på hjemmeveien, og da var sjåføren flere ganger nær ved å kjøre i grøfta, fordi han var opptatt av å høre på når Hansen slo vitser.

Da bussen nærmere 1/212 svingte inn på Torget, ble Simba Sjøløve, bedre kjent under navnet Kia, tatt imot med åpne armer. Det står igjen å si at turen i alle måter ble vellykket. Vi møtte gjestfrihet og elskverdighet over alt. Alle som var med, fikk et minne for livet, og jeg er sikker på at jeg har alle med meg når jeg retter en takk til lederne våre som fikk dette i stand for oss.

En deltaker.

Stabbur-løpet.

Ved en ren tilfeldighet kom jeg til å lese i marsnummeret av «Starteren», og så da til min forbauselse at Oddersjaa skal ha fremsatt forslag om at 10 damer skal telle med i «Stabbursløpet». For å unngå enhver forståelse vil jeg gjerne be leserne bemerke følgende:

Hverken i Oddersjaa's hovedstyre eller i Friluftsutvalget kjenner vi det aller minste til at et slikt forslag er fremsatt. Det har i det hele tatt ikke vært på tale. Løpet ble nylig holdt som 15-manns-konkurransen, som statuttene tilsier, og så vidt oss bekjent, vil det også fremtidig bli arrangert som sådan, nemlig med 10 mannlige og 5 kvinnelige løpere fra hver av de 3 arrangerende klubber som tellende med i konkurransen.

(Forts. side 6.)

ORIENTERING om forsikring

Rolf Hafseth

Hovedagentur for:
SIGYN - NORSKE LIV.
Telefon 4063

Vi utfører

ALT TIL FAGET HENHØRENDE

F. & A. Egeland

Auf. rørliggere - Tlf. 2478, 2961

Vi har utvalgt

Rasmus Tallaksen

Spesialforretning
i malerverker

Moens
FARGEHANDEL A/S

Hjørnet Kronprinsensgate / Tollbodgaten
TELEFON 4867

SIGURD SØRENSEN
MØBELFORRETNING

ALT i moderne møbler

Utstilling - Dronningensgt. 41
Telefon 4480

Nodeland & Co. A/S

Rørforretning

KIRKEGATEN 19
TELEFON 2862

OSS STARTERE i mellom:

Det er vel verdt å merke seg at Start's juniorlag er det første fra Kristiansand som har oppnådd seier i en kamp på det nye stadion. Det var i finalekampen i 4-kantturneringen for juniors, hvor vårt lag slo Hjørring IF med hele 7—0. Kampen bød for øvrig på så mye godt spill at den fortjener betegnelsen den penest spilte kampen på gressmatta hittil.

En fjær i hatten for Rolf Tofte kan det være at han som første kristiansander hadde fornøyelsen av å sette ballen i nettmaskene på stadion.

Etter Hjørring IF's gode kamp mot AIK. Lund, hvor danskene vant 5—1, gjorde Start seg ingen

(Fortsatt fra side 5)

At Oddersjaa skulle forsøke å trekke fordel av sitt forholdsvis store antall kvinnelige løpere på bekostning av andre klubber som muligens ikke ville kunne stille så mange som 10, kan jeg straks si ville ligge Oddersjaa temmelig fjernt. Det ble i nevnte inserat i «Starteren» nevnt at Start kun hadde 3—4 aktive dameløpere. For øvrig viste det seg jo i siste løp at tallet var atskillig høyere. Imidlertid ble det etter fjorårets løp fra flere hold fremholdt, at det var urettferdig overfor damene at deres poeng kun skulle telle halvparten i forhold til herrenes. På grunnlag av dette har vi foreslått angjeldende punkt i statuttene opptatt til revisjon. Det er jo det mest naturlige overfor de kvinnelige løpere at deres poeng i forhold teller like meget som herrenes, da jo begge parters prestasjoner bør verdsettes like høyt. I henhold til dette er statuttene blitt forandret derhen at poengberegningen for herrene begynner på 60 (plasspoeng) og for damene på 30 og for begge parters vedkommende går 2 poeng i trinnet nedover til 2.

Takk for oppmerksomheten.

Leo Stumpf.

Formann i orienteringskretsen.

forhåpninger om seier i finalen. Da pokalen som var satt opp, ble overrakt til Start's juniorlag ved lagkapteinen, Svein Pedersen, ønsket vel også de fleste at Hjørring IF hadde erobret den. Start fikk for øvrig en flott minnegave av danskene, statue av en fotballspiller, og den ble beundret og satt stor pris på.

Eva Hansen, dameavdelingens driftige formann, har vært i Danmark og klart det kunststykke å innkvartere et helt håndball-lag over et år i forveien. Damene har visstnok planer om å foreta en tur til Hjørring, og Eva ble «overrent» av danske damer som tilbød seg å ta Startere i pensjon. Slikt hender bare i Danmark. Den danske gjestfrihet forneker seg aldri.

De danske guttene som var her oppe i sommer, skal ha honnør for sin disiplinerte oppførsel. Det var kjekke og reale gutter som en bare har lovord til overs for.

Men rett skal være rett. Det er også mye godt å si om vår junioravdeling når de er ute på turer. Det mener i alle fall Per Roksvold som var reiseleder til Oslo. De gjorde ære på klubben ved sin gode oppførsel. Slik skal det være.

Vi håpet guttelagets seiersrekke skulle forblitt ubrutt denne sesongen. Imidlertid gikk det ikke så. I en for laget heldigvis mindre viktig kamp ble det tap 0—2 mot Vigør. Den dagen hadde guttene sin off-day. Ved en feil fra arrangøren Vigørs side uteble dommeren, og en ble enig om å spille vennskapskamp siden begge lag var møtt fram og hadde kledd seg.

Juniorlaget kan også se tilbake på en bra sesong, men fullt så god som guttelagets er den ikke. Laget har tåpt 3 kamper (for MK, Vindbjart og Storm) og spilt to uavgjort (mot Storm og Vigør). Resten er en lang seiersrekke. (1. sept.)

Vil du bli rik?

Tipp
hos

Julius i Slottet

Tobakksforretning

Vi anbefaler vår forretning til gamle og nye kunder

1/2 **TORVETS KOLONIAL**

Alt i **SKO** og **STØVLER**
for hele familien

John Johnsen & Søn
INNEHAVERE: FINN DANIEL

Kr. 4des gt. 17 - Like ved Markens gt.
Tlf. 4910. BEMERK NY ADRESSE

Sykler

repareres og oppusses

JØRGENSENS
Maskin- og Ovncentral 1/2

Vestre Strandgate 31

Aage Johanson

Sportsforretning

Henr. Wergelands gt. 11 a - Tlf. 3210

Kåper og kjoler

får De hos

1/2 **ANNERS THORTVEIT**
MANUFAKTUR

Tlf. 2384

Sport er noe -

(Forts. fra side 1)

Og så ble han en av forgrunnsfigurene i Kif hvis første viseformann han også var. Da sleggekast ble tatt opp mange år etter at han var sluttet som aktiv, forsøkte han seg igjen — og det med stort hell også. Han hadde Sørlandsrekorden en del år her.

På kontoret hans i den velkjente slakterforretning L. Stumpf som han overtok ledelsen av i 25 års alderen, henger to bilder fra hans storhetstid. Det ene er Startlaget som slo Viking 5—4 i den dramatiske og harde avgjørende pokalkampen i Stavanger. Av spillerne her var 5 mann, nemlig Stumpf selv, brødrene Einar og Magnus Torjesen, Reinert Samuelsen og Ingemann Topstad med på oldboyskampen i sommer. Det andre bildet er de fem første sørlendinger som tok idrettsmerket — i 1915 — nemlig Johan Jahnsen, Georg Davidsen, Haakon Solgaard, Alf Malterud og Stumpf. Stumpf tok gullmerket i 1924.

Også på ski var han som junior en av våre aller beste. Før Suldalsbakken ble ombygd og fikk kul, hadde han bakkerekorden med 26½ m., satt 8. mars 1914, og hoppet altså lenger enn seniorenene. Førstepremier tok han flere av både der og i gamle Paulen-bakken og andre bakker. Norges senere storløper Georg Østerholt som gikk på Underoffisersskolen her da, var en av hans samtidige. Den samme Østerholt spilte også på Start's A-lag. Det var forresten Østerholt som hadde den gamle rekorden med 26 meter.

Start's fri-idrettsavdeling drev også med sykling, og Stumpf var selvfølgelig med her og tok premier. Han måtte simpelthen prøve seg på alt. Og naturligvis har han vært med i Turnforeningen. Her har han en 1. pr. mange år tilbake. For Starterne den tiden var det noe som sa seg selv å turne, og her bygde de opp formen sin til de harde dystene på fotballbanen. Start var forut for sin tid når det gjaldt gymnastikk og turn, og forstod at det var nyttig å ta med på treningsprogram-

met. Den dag i dag får Stumpf sin mosjon i Turnforeningen. — Tenk om ennå flere ville følge hans eksempel, også av den yngre garde.

Da Kristiansands Roklubb ble startet noen år før den siste krigen, gikk Stumpf med stor iver inn for denne herlige sporten. Og enda han var i 45 års alderen, forsvarte han med glans sin plass på 2. laget under NM i Horten. Ja, dette laget slo sogar klubbens bestelag med atskillige sekunder under mesterskapet.

— Det er en fin sport — sier Stumpf under en idrettsprat vi hadde nylig. Og så sant jeg får anledning til det, må jeg ut og prøve meg med årene.

— Sport i det hele tatt blir man aldri ferdig med — fortsetter han. Jeg har vært med på mye, men jeg kan ikke tenke meg noe så morsomt som fotball. Den har alltid fristet meg, og jeg syns faktisk det blir morsommere og morsommere jo eldre jeg blir. Jeg håper vi får i stand en kamp neste år også. Men da vil jeg ha trening.

Stumpf har et langt medlemskap i Start, og han spilte atskillige år på A-laget. Senterhalf var hans selvfølgeligste plass, men det hendte også at han gikk opp som senterløper, bl. a. har han spilt det i Mandal. Mens han var i Kristiania, som det het da, var han medlem av Frigg og deltok i noen kamper på A-laget, således mot Freidig, Trondheim. På grunn av sitt virke i den store forretningen måtte han slutte som aktiv før han egentlig ville det. Det er også grunnen til at han ikke ble med så mye i administrasjonen som ellers med hans store idrettsinteresse hadde vært naturlig. Men han var da med både i Start's og Kifs styre noen år. Nå sitter han i seniorrådet i Start, og på Kifs 25 års jubileumsfest var det han som holdt avdukingstalen for den nye fanen.

Minnene strømmer inn på Stumpf fra gamle dagers kamper og idrettsstevner der vi sitter og prater. Det var vanskelig å drive da, og ikke minst hadde styremedlemmene større forpliktelser. Foran kampene måtte de skillinge sammen penger, og det var van-

EINAR
BERTHELSEN
HERREKONFEKSJON
Hjørnet Kr. 4des gt. — Kirkegt.
Telefon 1690

Tannlege
RAGNVALD NILSEN
Sparebankens gård. Tel-fon 1128
Kontortid: 9-13 og 16-1

MARIUS ANDERSEN
Skotøy en gros

ARRANGØRER
Når De trenger buss, henvend
Dem til oss. Vi har busser,
i forskjellige størrelser.
TURSENTRALEN
Tlf. 3099, 2430 - Vestre Strandgt. 42

Dr. Chr. Anker
Spesialist i hudsykdommer.
Vestre Strandgt. 25. Tlf. 4681
Kontortid: 11—½2. Ettermid-
dagskontortid mandag, ons-
dag og fredag fra 5—6.

lig at de måtte garantere for en 10'er hver. Det var mange penger den gang. Heldigvis hadde de Jacob Lauridzen som pleidde å betale 50 kroner i inngangspenger når han skjønte de hadde det hardt. Og det var titt, det.

Når vi kommer inn på Start's drviende kraft og ildsjel i så man-

(Forts. side 8)

Sport er noe -

(Forts. fra side 7)

ge år, Johan Jahnsen, blir Stumpf ivrig og kan ikke komme med lovord nok. — Det var en prektig kar, og det var dyp sorg blant oss da han og to av hans brødre døde omtrent samtidig i spanskesyken i 1918. Jahnsen spilte ikke bare med på A-laget i sin tid. Han var også en bra fri-idrettsmann og løp 100 m. på 12. Johan Jahnsen er et av de aller beste medlemmer Start noen gang har hatt og et utmerket menneske som ville ha drevet det langt i livet om han ikke var blitt revet så tidlig bort. —

— Et av de hyggeligste minner fra fotballtiden ligger så langt tilbake som da jeg spilte på guttelaget — forteller Stumpf. Vi skulle spille mot Grane på Tromøya — de hadde ikke noen bane i byen — og da var det å reise bort med Breviksbåten om lørdagen og komme hjem mandagen. Vi vant 9—0. Etter kampen ble vi invitert på fest med middag på et av hotellene. Vi fikk da fiskepudding med rekesaus, og vi gutter var jo ikke bortskjemt, så vi syntes det var veldig stas. Skralt var det med penger, og jeg husker at Erling Tobiassen (den nuværende sokneprest i Oslo) og jeg la oss under en presenning på brygga og ventet på at båten skulle komme. Og når vi senere reiste med A-laget, gjaldt det jo å lure styrmennene mest mulig for å komme hjem; sånn som Albert Egeland fortalte så morsomt i et tidligere nr. av «Starteren».

Rolf Stumpf er ivrig friluftsmann og jeger, og nå har han nettopp vært med på elgjakt i storskogene ved Svenskegrensen og bl. a. lage ned et dyr på sine 400 kg. Og så rir han, er medlem av den såkalte Kristiansands Rideklubb, en liten, men virksom forening som har det uhyre festlig. Her er grosserer Ole Moe, politimester Rynning-Tønnesen, politifullmektig Anders Eckhoff og læge Johannes Benestad bl. a. med.

— Jeg står plasert. Legg til meg — hørtes fra ham under fotballkampene i Stumpfs dager på A-

Barndomsminner -

(Forts. fra side 4)

kikker på dommeren som peker på center. Altså mål.

Med ett blir det stille på tribunen, for over gjerdet hopper en av de engelske spillerne. Jeg forstår ingen ting før han står foran meg og brøler. Øynene lyner der han lar dem gli over benkeradene.

Han vil ha fatt i ham som fløy-tet, forklarer en som forstår engelsk. Da først går det opp for meg at det var jo meg som plystret.

Jeg blir helt skjelven i kroppen, har best lyst til å stikke av. I siste øyeblikk ombestemmer jeg meg, reiser meg opp og forklarer på «flytende engelsk» (å — æ sier flytende): «He is nott here, but lenger derhenne», og peker i den andre retningen av tribunen. Det hjalp, han oppfattet det i hvert fall og fortsatte videre.

Men spillerne tok oppstilling. Ballen skulle gå fra center. Han måtte så finne plassen sin igjen og returnere med uforrettet sak.

— Nå va han jaggu heldig, hørte jeg fra benkeradene, og det hadde de visst rett i, for han var lynande sinna, han — engelskmannen.

Ja, så var det resultatet. Jo, det ble seier for de gule. Etterpå kampen kom mange og gratulerte meg med det flotte målet, mens andre igjen mente at jeg burde ha hatt en omgang med ordentlig juling. Men tro meg, kamerater — ennå — over 20 år etterpå — når guttane våre har oppløp og jubelen stiger — når nevene knyttes av spenning — våre stemmer begynner å klikke og strupen blir tørr — da former tunga seg som på kommando opp mot fortennene, og da — særlig da, dytter jeg begge hender for munnen og — holder kjeft.

—org.

laget. Og nå under sommerens oldboyskamp sa han det samme. — Vi har taket på dem, de orker ikke mer, nå skal vi ta dem — kom det med ettertrykk. Akkurat slik som før. Jeg tror han følte seg hensatt til gutte- og ungdomsdagenes kamper, og det er nettopp den evnen fotballen har.

J. . . . s.

Hygge og nytte.

Foran en ny medlemsmøtesesong.

Det lakker og lir mot vinteren og de mørke kvelder, da tiden igjen er inne for medlemsmøtene. Ja, for de fleste ønsker vel at disse snart kommer i gang på ny. Men hvilket utbytte kan en ha av disse møtene? Et tilbakeblikk over forrige «sesong» gir til sum: hygge — og nytte. Moroa består i en svingom bl. a., og all hen gratise hyggen særlig Arne og Birger Jacobsen, Øyvind og Arne Johan Reinertsen har skaffet oss ved alle underholdningsprogrammene de har laget. Her har de gjort en flott innsats ved så å si hver eneste gang å by på nytt stoff. Få medlemmer er sikkert klar over hvilket arbeid og offer som ligger bak, og hvilken stor takk de fortjener for det. Imidlertid kan opplyses at guttene «ofret seg» to kvelder fast pr. uke ved å sitte hjemme og produsere nye innslag. Det skal jo heller ikke bare skrives, men trenger å øves inn. Resultatet er alltid blitt god underholdning som faller i medlemmenes smak. Om en kan gjøre regning med kvartetten i samme utstrekning i høst og utover, er ikke så sikkert, men noen ganger kan en likevel vente å få se dem på de skrå bredder. Kåseriene som ble holdt av eldre medlemmer, falt også i god jord, og bør fortsettes. Det hører også til de positive ting. Ikke minst verdi har medlemsaftene ved at gamle og nye medlemmer gjennom disse blir kjent og kommer i kontakt med hverandre. Det styrker klubbkameratskapet. I det hele tatt fortjener allé som har vært med i arbeidet for å skape hygge, en takk, ikke minst festkomiteen og dameavdelingen som står for bevertningen og det mindre takknelelige loddosalget. Og så står det igjen å håpe at kommende «sesong» må bli like god som forrige.

Redaksjonen avsluttet 9. oktober,

Redaktør: Jannes Bjørnsen.

Trykt i Fædrelandsvennens Trykkeri